

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Sturul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Vieța cea adevărată.

„Și aceasta este viața cea veșnică :
să Te cunoască pe Tine singurul Dumne-
zeu adevărat și pe Care L-ai trimis, pe
Isus Hristos.”

Ioan 17, 3.

Nici unul dintre noi nu e îndestulit. Voințele noastre neproporționate cu puterile noastre se'naltă ca niște munți uriași, închizindu-ne perspectiva. Alergăm în stânga și'n dreapta gonind fluturile de aur al fericirii și seara când — ruși de oboseală și mai departe de orice realizare a visurilor noastre decât oricând, — ne facem socoteala zilei pierdute, ne'n-trebăm : Oare aceasta e viața cea adevărată ?

Iar sufletul nostru ne răspunde negativ. Nu poate fi viața adevărată alergarea după o bucată de pâine, sau după strălucirea de licurici a unei valori închipuite. Nu poate fi viața adevărată aceea în care numai un lucru dorit ne pare frumos iar

ajungându-l nu găsim în el decât fum și praf. Simțim că trebuie să existe o viață neasemuit mai superioară decât a noastră, viață, care să ne încălzească inima noastră înfrigurată în care valorile să fie neschimbătoare și eterne și în care scopul să strălucească și după atingerea lui în lumina frumuseții.

Aceasta nu poate fi decât viața veșnică promisă nouă de Isus Hristos. Iar viața noastră pământească nu va primi conținut, forță și scop decât dacă veșnicia nu-o pierdem din vedere. Pregătirea pentru viața veșnică va fi viața adevărată. Iar viața veșnică este : „Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Care L-ai trimis, pe Isus Hristos.”

Dacă ne vom gândi la aceste, nu ne va părea viața noastră numai șireagul desiluziilor, chin fără rost, pribejie fără țintă, neliniște fără odihnă, nici clăbuc de săpun, ci va fi pregătire, care ne deschide ochii și urechile pentru contemplarea nepus de fericită a Bunătății desăvârșite.

Inspecție. Reverendisimul Dr. Gheorghe Bob vicar general episcopesc și inspector eclesiastic al învățământului religios din Eparhie, în săptămâna trecută a vizitat școlile secundare din Sighet.

Duminică — 10 Mai — a predicat la sta. Liturghie, lăsând amintiri frumoase în sufletele credincioșilor.

Ziua Eroilor.

Zi de amintiri sfinte, pomenirea acelor, cari cu nădejde în răsplata cerului au murit pentru patrie.

Tot sufletul românesc cu umilință să pleacă în fața acelor, cari luptând pentru idealul național, au cazut morți pe câmpul de onoare sau — după chinuitoare suferințe — au succumbat pe paturile spitalelor.

Noi cei rămași, am avut bucuria de a vedea împlinită dorința arzătoare: România Mare, care cuprinde între hotarele sale aproape pe toți Români.

Lor nici atâtă nu li s'a dat!! au plecat la luptă, gata de orice jertfă, cu cântece vesele pe buze, cu inima înflăcărată, cu credința nestrămutată: că a sosit timpul, când Atotputernicul va pune capăt suferinței de multe secolea României.

În focul arzător al mitralierelor, între bubuitul tunului, întru răcnetele îngrozitoare ale moribunzilor, la lumina orașelor și satelor arzânde privirea lor vedea căderea hotarelor despărțitoare, Carpații au devenit miei de tot, Tisa nu mai era atât de îndepărtată și valurile Nistrului și-au schimbat cântecul lor trist, nostalgic în vuiete de bucurie. Aceste le vedeau ochii lor în focul luptelor. De aceea au înfruntat inamicul!

Ochii lor împăinjeniți de umbra morții au zărit din îndepărtări mari toate aceste, cași o dorință, ultima dorință și au adormit, fără ca să se trezască la bucuria realității, fără ca să vadă că întru adevăr nu mai sunt hotare despărțitoare de frați, fără ca să poată întinde hora pe coama munților Carpați.

În urma morților, noi trăim în Țara visurilor noastre. Ei ne-au dat-o, ei ne-au cumpărat-o pe prețul vieții lor.

Veșnică să fie pomenirea lor, cari ne-au hărăzit Patria, ne-au eliberat de sub jugul străin și ne-au dat, ca să fim liberi și stăpâni pe ogorul, ce moș-strămoși noștri ne-au lăsat.

Noui metode de pescuit... în tulbure.

Azi dimineața s'a comentat viu faptul unui funcționar, care a făcut declarație de trecere la ortodoxie dela uniți.

Un ortodox îmi spunea cu vădită bucurie: iată primul intelectual trecut la ortodocși, prima rândunică, drumul e deschis, pe rând toți vor veni la noi.

Nu am crezut! Nici nu puteam să cred, că vreunul din mult alintații români-uniți din Sighet, să facă un pas ca acesta. Mi s'a părut imposibil, dar... actele vorbește!! Am văzut declarația iscălită în toată regula, în fața alor doi martori. Și totuș

nu m-am liniștit. Trebuie să fie la mijloc ceva, ceva diabolic, căci un intelectual născut maramureșan nu-și poate schimba așa de pe o zi pe alta *legea sfântă românească a părinților și strămoșilor săi, cari au trăit și murit românește și cinstit în aceasta lege.*

Și am aflat dela alții, cunosători, că oficina ortodoxă nu se îndestulește cu țărani, cari se câștigă ușor, ei vreau să dovedească că ortodoxia „prinde” și între intelectuali. De aceia puternicii zilei (aleși de parlamentari cu votul nostru, pentru ca să ne apere interesele) au inventat următoarele:

Suntem în România, deci nu se cuvine ca să rămâie vreun șef de autoritate unit (deci neromân) pe loc. A început, importul necontingent al șefilor de autorități și mai că va reuși, ca peste puțin timp Maramureșului să i se dea o înfățișare ortodoxă.

Paralel cu aceasta — așa suntem informați — se mai face operație, a cărei prima victimă este funcționarul din chestiune. Anume acesta, născut, și crescut în Maramureș într'o zi — așa numai din senin — se trezește nu cu mai puțin, decât transferarea la... Durostor. Și cum Durostorul este departe, mediul de acolo nu corespunde maramureșanului, apoi omul mai are și o familie, poate și puțină moșie, nu-i convine aceasta transferare, mișcă totul, face cale Bucureștiului, petrece zile întregi în antecamerele ministrilor, umflă de bacșișuri pe portarii di-

feritelor autorității... în zadar. Vine acasă, fără rezultat.

Ce nu s'a putut face în Minister, se face ușor acasă. „Ești unit!” „Aceasta îți este vina...” i se spune. „Și dacă trec la ortodocși?” ... „atunci te poți considera de retransferat la Sighet.”

Și bietul om ce să facă? A mers la oficiul stării civile și a declarat în fața alor doi martori, ținând cont de toate formalitățile, că a părăsit religia nuită și dorește a intra în cea ortodoxă, nesilit și neconstrâns de nimeni.

Am remarcat din cuvântarea prietinelui ortodox expresia: prima rândunică. Cum după prima rândunică vin celelalte, ne putem aștepta, că — dacă bunul Dumnezeu nu ne va scăpa în grabă de reprezentanții noștri legali, votați în regulă la urnele, care reprezintă voința liberă a poporului — azi mâine vor apărea în buletinele oficiale o sumedenie de transferări: la Tighina, Cahul, Bazargic, Cetatea Albă etc. Va începe exodul maramurășenilor, anticamerele ministrilor vor fi pline de maramureșeni, cari acolo zile întregi vor parlamenta cu portarii, vor da bacșișuri și vor veni acasă fără rezultat.

Ce vor face? Ce pot să facă? Se vor duce la oficiul stării civile? Sau — și cred că așa va fi — vor sta neclintii în vechia lege strămoșescă și dacă va trebui, vor muri în ea cinstiți?

Aceste sunt — după informațiile primite — nouile metode, admise, tolerate, poate chiar aprobate de forurile superioare în România liberă... țara visurilor noastre de altă dată.

După apelul papei

**Comunismul. — pericol
universal**

Zilele trecute, Papa, în cuvântarea ce a pronunțat-o în fața congresiștilor presei mondiale catolice, a denunțat, în termeni ce nu pot rămâne fără ecou, marea primejdie ce amenință întreg patrimoniul spiritual, moral și intelectual al lumii civilizate și creștine: comunismul.

„— Cel dintâi pericol — a spus Papa — cel mai mare și general este de sigur comunismul sub toate formele și gradele sale. El amenință totul și atacă totul: demnitatea individuală, sfințenia familiei, ordinea și siguranța colectivității și mai presus de toate, religia însăși, mergând până la negațiunea fățișă și organizată, până la lupta violentă împotriva lui Dumnezeu și a bisericii sale.

Evinementele întâmplăte în câteva țări — Rusia, Mexico, Spania, Uruguay, Brazilia — trebuie să ne deschidă ochii și mințile.

Pericolul e mare, total, universal. El e continuu proclamat și anunțat prin-

tr'o propagandă întinsă, și puternică.

Această propagandă bolșevică este cu atât mai primejdioasă, cu cât este tolerată și așa poate să-și producă nefastele sale efecte”.

În aceeași zi, peste oceanul Atlantic, în America, s'a dat un alt strigăt de alarmă împotriva comunismului, dar pe altă temă: apărarea națională.

Amirarul american Tansinga a declarat:

„Dacă nu se pune stavilă acestei propagande criminale comuniste, degeaba perfecționăm tehnica noastră navală și sporim instrumentele de apărare ale republicei!

Toată cuirasa apărării noastre naționale este găurită de sfredelul comunist..

În Franța „Journal des Debats,” — care nu are obicelul să cultive sensaționalul — anunță că, refuzul comuniștilor de a colabora în viitorul guvern socialist are o rațiune mai profundă:

Afacerile „parlamentare și constituționale nu interesează pe comuniști. Ceea ce-i preocupă pentru viitor, este revoluția totală și instalarea Sovietelor. Ministrul socialist nu este pentru dânșii de cât o re-

parație, o pregătire a dezordinei..

Și această pregătire a și început în direcția cea mai sensibilă a organismului statului francez: apărarea sa națională.

În presa franceză, care sprijină politica Frontului popular și în deosebi în cea comunistă, care dirijază acest front, ce credeți că se cere, astăzi, când Franța este amenințată de revizionismul german?

Formarea în interiorul regimentelor a comitetelor de apărare și de supraveghere republicane (Vezi „L'Humanité” din 6 Mai a. c.)

Efectele au și început săse producă. Rezerviștii

din Bretagne, chemați cu ordine la regimentele lor, au oprit un tren și au cerut, înainte de a intra în cazărmi, instituirea sovietelor în armată.

Toate aceste fapte nu pot de cât să ne pună în gardă și pe noi, împotriva aceluiaș pericol comunist.

Apelul Papei, memoriul adresat de amiralitatea americană președintelui Roosevelt, declarațiile amiralului Tansing, evenimentele tragice din Spania și tentativele de sovietizare din Franța, nu pot să nu fie luate în serioasă considerație de apărătorii civilizației, ai intereselor naționale. Noi, mai mult de cât alții, suntem datori să ac-

ționăm puternic, în această direcțiune.

R. Seisănu (Universul)

Nouii biserici. În parohiile Nănești și Oncești se lucrează cu zor pentru clădirea nouilor biserici.

Prima cuminecare a copiilor din Sighet se va săvârși cu mare solemnitate în ziua de 24 I. c. Dumineca, fiindcă serbările din ziua Înălțării Domnului nu lasă timp și pentru aceasta solemnitate.

† **Deces.** Fica mult Onoratului Gheorghe Goia din Vad Gabriela Goia după lungi și grele suferințe a adormit în Domnul în ziua de 13 Mai.

Dumnezeu să o odihnească cu dreptii.

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Calendar săptămânal.

24 — 30 Mai 1936.

24. Dumineca ss. 318 Părinți L. nicea

Ap. Fapt. 20, 16 Fvg. Ioan 17, 1-13

C. Simeon † boi

25. Luni afl. capului sf. Ioan

16. Marți Ap. Carp

27. Mercuri M. Eladie

28. Joi M. Eutichie

29. Vineri M. Teodosia † 308.

30. Sâmbătă C. Isaachie † 383.

„Pomenirea cea de peste an, astăzi a purtătorilor de Dumnezeu Părinți: ceri s'au adunat din toată lumea într-o luminată cetatea Niceiei, adunere dreptcredincioșilor bine cinstindu-o cu credință o prăznuim: că aceștia învățătura cumplitelui aci cea fără de Dumnezeu cu bun creștinesc gând o au surpat și dela Biserica cea universală din adunare l'au gonit: și luminat pe Fiul lui Dumnezeu de o ființă și împreună vecinie, mai înainte de veci a fi, pe toți i-au învățat a-l mărturisi, în simbolul credinții, cu osârdie și cu bună creștinătate aceasta ascultând: pentru aceasta și noi dumnezeestilor învățături urmând, tare crezând slujim Tatălui și Fiului și Spiritului celui preasfânt, într-o dumnezeire Treime celei de o ființă.”